

ת"פ 51690/03/15 - מדינת ישראל נגד טווינס דלקים בע"מ, זיד עוידאת

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 51690-03-15 מדינת ישראל נ' טווינס
דלקים בע"מ ואח'
19 אפריל 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. טווינס דלקים בע"מ

2. זיד עוידאת

נוכחים:

מטעם המאשימה: מר ליאור בגדי מטעם הנאשמים: הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד אמין רבאח

גזר דין

כתב האישום:

1. נאשמת מס' 1 היא חברה בע"מ המשווקת דלק ורשומה כ"עוסק מורשה" מס' 513794081 לעניין סעיף 1 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**"). נאשם מס' 2 הינו מנהלה הפעיל של נאשמת מס' 1 בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, בשנות המס 2013, 2014.

2. הנאשמים היו חייבים להגיש דוחות במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערך מוסף, אך לא הגישו במודע את הדוחות התקופתיים למועדים הבאים: 12/2013 עד 7/2014 וכן 10/14 ו - 11/14. על פי הנתען, בכך שלא העבירו את כספי המע"מ בסך כולל של 988,741 ₪, גרמו הנאשמים לפגיעה בקופה הציבורית.

3. לנוכח הודאתם, הורשעו הנאשמים ב - 10 עבירות של **אי הגשת דוחות במועד**, עבירה לפי סעיף 117 (א) (6) לחוק.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

עמוד 1

4. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות שבהן הורשעו הנאשמים וטענה כי קרן המס עומדת על סך של כ - מיליון ₪, כך שעם ריבית והצמדה הסכום גבוה אף יותר. לטענתה, מדובר בחוב מס עצום והנזק הרב לקופה הציבורית מחייב התייחסות עונשית מחמירה ומרתיעה. המאשימה טענה כי נכון להיום, מתוך סכום זה הגישו הנאשמים שני דוחות כדוחות אפס ועוד שני דוחות לתשלום בסך 10,000 ₪, כך שהלכה למעשה הנאשמים כמעט לא שילמו דבר.

5. לטענת המאשימה נפסק כי בעבירות מס שיקולי ההרתעה גוברים על נסיבות אישיות, לרבות מצב כלכלי קשה, שכן פגיעתן קשה למשק ולכלכלה. עברייני המס אינם נרתעים משליחת יד לקופה הציבורית ובכך פוגעים בערך חברתי של שוויון בנטל המס. מתחם הענישה במקרה זה, לשיטת המאשימה, בנוגע לנאשם 2, נע בין 6 חודשי מאסר אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, וכן מאסר על תנאי הנע בין 8 חודשים ל - 12 חודשים. בנוגע לקנס המתחם הינו בין סכום של 70,000 ₪ עד 100,000 ₪. לאור האמור, עתרה המאשימה לגזור עונשים ברף העליון של המתחם, כך שיכללו עונש מאסר בפועל ארוך ומשמעותי, שלא ירוצה בעבודות שירות, קנס כספי גבוה ומאסר על תנאי. באשר לנאשמת מס' 1 עותרת התביעה לקנס כספי.

טיעונים לעונש מטעם ההגנה:

6. לדברי הסנגור, ההלכות בנוגע לעבירות מס מוכרות, אך יש לזכור כי עסקינן בעבירה אשר הינה הקלה ביותר מבין עבירות המס והעונש המירבי לצידה הינו שנת מאסר. הסנגור הפנה לשורה ארוכה של גזרי דין, בהם הסתפקו בתי המשפט בעונשים אשר לא כללו מאסר בפועל, אלא מאסרים שרוצו בעבודות שירות ואף פחות מכך. הסנגור טען כי אף במקרה דנן זהו מתחם הענישה ההולם. הסנגור טען כי העונש הראוי במקרה דנן, על אף סכום המס הגבוה, הינו עבודות שירות, וזאת לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם 2. לנאשם 2 אין הרשעות קודמות, הוא הודה ולקח אחריות על מעשיו. בשנת 2011 נפל הנאשם 2 קורבן למעשה הונאה מצד גורם עסקי לו סיפק סחורה, דבר אשר אילץ את הנאשם 2 למכור תחנת דלק שהייתה בבעלותו וכן את יתר נכסיו. בשנת 2014 עסקו קרס ופעילותו הופסקה.

7. לדבריו, הנאשם 2 אדם חיובי, אשר אף תרם תרומה חיובית לחברה ולמוסדות שונים. לנאשם 2 ילדים קטנים ולכן מאסר בפועל יפגע משמעותית בו ובמשפחתו. הסנגור ציין כי הנאשם 2 מודע לכך שסכום המס בתיקו גבוה מתיקים רבים בהם הסתפק בית המשפט בעבודות שירות. עם זאת, לנוכח נסיבותיו האישיות הייחודיות של נאשם 2, הכף נוטה אף במקרה זה להטיל מאסר בעבודות שירות, לתקופה אשר ייקבע בית המשפט, מאסר מותנה, קנס כספי ברף התחתון, לאור המשמעות מרחיקות הלכת של קנס גבוה על הנאשם 2 ומשפחתו. לגבי נאשמת 1, ביקש הסנגור כי בקביעת גובה הקנס, יתחשב בית המשפט בנסיבות אשר הביאו לקריסתה.

8. הנאשם מס' 2 העיד בפתח ישיבת הטיעונים לעונש. לדבריו, הוא בן 41, יש לו 2 ילדים תאומים. לדבריו, גר בעבר באנגליה. כאשר חזר ארצה החל לעבוד בתחום הדלק ושילם בזמן לספקים ולרשויות המס, עד אשר נעקץ על ידי אחר בסכום של 2 מיליון ₪. לדבריו, החברה כיום (נאשמת 1) בחוב של

1.5 מיליון ₪ והיא אינה פעילה. לו עצמו יש חובות, לרבות משכנתא. לדבריו לא שילם למע"מ מכיוון שלא היה לו כסף.

דין והכרעה:

9. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. באשר לערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות המס, יפים הדברים שנאמרו בע"פ 2636/12 **עזבון המנוח יהושע שלוש ז"ל נ' מדינת ישראל** (מיום 05/03/13):

"אין צורך להכביר מילים אודות חומרת המעשים שנועדו להונות את רשויות המכס ומע"מ, והנזק הרב שעבירות כגון דא טומנות בחובן לכלכלת המדינה, ולמגוון ההיבטים החברתיים הנוגעים בנטל תשלום המיסים. עבירות אלו הן בבחינת שליחת-יד לקופה הציבורית ופגיעה במשק המדינה, יש בהן כדי לשבש את מנגנון גביית המיסים ולערער כפועל יוצא מכך את אמון הציבור בערך השוויון בנשיאה בנטל המיסים (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.4.2004))."

11. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של אי הגשת 10 דוחות מע"מ במועד. מדיניות הענישה בעבירות מס דוגלת במתן הבכורה לאינטרס הציבורי ולשיקולי הרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראה רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (מיום 20.2.2013)). בעפ"ג 28376-10-13 **בנימין יחזקאל נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, ביום 18.12.13) נאמר:

"בצד אלמנט החומרה המוזכר בקטע המצוטט לעיל, אין לשכוח כי מתוך מדרג עבירות מע"מ, העבירה של אי הגשת דו"ח על פי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ, עונושה הוא הנמוך ביותר - עונש מירבי של שנת מאסר."

12. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים מלמדת כי בתי המשפט הטילו על נאשמים עונשי מאסר, בין בעבודות שירות ובין מאסר ממש, בין כותלי בית הסוהר, ואף לתקופה ממושכת. לשם המחשה:

א. רע"פ 4173/15 **אחמד אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל** (מיום 29.6.2015) - המבקשים הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות שני כתבי אישום המייחסים להם עבירות של אי הגשת 26 דו"חות במועד, בניגוד לסעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ. על פי עובדות כתבי האישום, המבקשים הינם מנהלים פעילים בחברה, לא הגישו דו"חות תקופתיים. בית המשפט העליון דחה בקשתם וקבע כי העונש שקבע בית משפט השלום - 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לשני

הנאשמים, הולם את נסיבות המקרה ואת חומרתו.

ב. רע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל** (ביום 22.10.08), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם, על עונש של מאסר בפועל למשך 7 חודשים, שהושת עליו בבית משפט השלום בגין ביצוע 8 עבירות של אי-הגשת דו"חות מע"מ במועד. הנאשם לא הסיר את המחדלים.

ג. רע"פ 3873/07 **בושנאק נ' מדינת ישראל** (מיום 17.10.07), המערער הורשע באי הגשת 10 דוחות תקופתיים כנדרש לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף. בית משפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי, המיר את עונשו ל- 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לאחר ששולם למשיבה סכום של ₪ 60,000. בקשת רשות ערעור נדחתה.

נסיבות שקשורות לביצוע העבירה:

13. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוען של העבירות. בהקשר זה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **מידת האשם בביצוע העבירה** - הנאשמים, דהיינו החברה וכן נאשם 2 כמנהלה הפעיל, נמנעו מלדווח על הכנסות החברה ובכך הפיקו רווח כלכלי מן העבירות שביצעו. הנאשמים ביצעו את העבירות לאורך זמן ובשיטתיות, בהתעלמות ממחויבותם על פי דין לדווח לרשויות מע"מ אודות הכנסותיהם. הטענה בדבר קריסה כלכלית אין בה כדי להצדיק התעלמות ממושכת, כאמור, או העדר כל ניסיון להסדיר את חובותיהם.

ב. **מידת הנזק שנגרם או שצפוי היה להיגרם מהעבירה שבוצעה** - הנזק שנגרם מעבירות מס ערך מוסף נמדד לפי סכום המס שלא שולם לרשויות המס. כפי שעולה מטעונו המאשימה קרן המס עומדת על סך ₪ 988,741, כאשר עד היום הנאשמים לא שילמו כמעט דבר.

ג. **הנסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות** - ב"כ הנאשמים טען כי העבירות בוצעו בשל קשיים כלכליים אשר נולדו בעקבות מעשה הונאה שביצע לקוח של הנאשמים, דבר אשר הוביל אף לקריסת החברה - נאשמת 1. יודגש, כי אין במצבו הכלכלי של נאשם כדי להקל מחומרת מעשיו. לא אחת נקבע כי מצב כלכלי קשה של נאשם, כשלעצמו, איננו יכול להוות שיקול מספיק להקלה בעונש (רע"פ 977/13 **משה אודיזי נ' מדינת ישראל** (מיום 20.2.13)). אף הטענה כי החברה קרסה בשנת 2014 אין בה כדי להועיל לנאשמים במקרה דנן. מעבר לעובדה כי לא הוצגו אסמכתאות לטענה כבדת משקל זו, קשה לקבל את הטענה כי התנהלות עסקית זו של הנאשמים הינה אך ורק פרי אותו מעשה הונאה, כנטען. הנאשמים נמנעו מלהגיש דוחות למע"מ עוד בשנת 2013, ואף במהלך שנת 2014 כולה. לא

ניתן להתעלם אף מהאינטרס הציבורי שנפגע, קל וחומר משמדובר בעבירות כלכליות וכן מכך שהנאשמים טרם הסירו את המחדלים, על אף הדחיות הרבות שהם קיבלו לשם כך.

14. לנוכח האמור, מצאתי כי מתחם העונש בגין העבירות בהן הורשעו הנאשמים נע בין מאסר על תנאי עד למאסר בפועל לתקופה של שנה, מאסר מותנה מרתייע וקנס כספי, ששיעורו החל מ - 20,000 ₪ וכלה ב - 80,000 ש"ח.

לא מצאתי כי יש לחרוג בנסיבות מקרה זה ממתחם ענישה זה, לקולא או לחומרה.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

15. בקביעת העונש הראוי, בגדר מתחם העונש ההולם שנקבע, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. לנאשם 2 אין הרשעות קודמות וזוהי מעידתו הראשונה.

ב. נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם מס' 2, אשר הינו בן 41, נשוי ואב לשני ילדים קטנים.

ג. נתתי דעתי להודאת הנאשם מס' 2 ולחרטה שהביע.

ד. נתתי דעתי לכך שמדובר באדם נורמטיבי, ואף לגירעונות אליהם נקלעה החברה, כנטען, אשר הקשו על הגשת הדו"חות.

16. הסנגור סבור, כאמור בטיעוניו בכתב, כי האינטרס הציבורי לא יינזק, אלא להיפך, קופת המדינה תרוויח מכך שנאשם 2 לא ירצה מאסר בפועל, וממילא, לשיטתו, ההרתעה העונשית כבר הושגה. מדברי הנאשם וסנגורו עולה כי לנאשם 2 חובות רבים (על אף שלא הוצגו לעיוני מסמכים התומכים בטענה זו). עם זאת, אין להתעלם מכך שנאשם מס' 2 לא עשה כל מאמץ להסיר את מחדליו הרבים, ולמעשה עד עצם היום הזה הוא כיסה חלק מזערי מן החוב למע"מ.

17. מדובר בביצוע של 10 עבירות במשך תקופה ארוכה, של אי הגשת דו"חות כנדרש בדיון. אין חולק כי מדובר בנתונים חמורים הן מבחינת כמות העבירות והן מבחינת אורך התקופה, ועל כן אין בידי לקבל את טענות הנאשם וסנגורו בדבר היות העבירות מצויות במדרג הנמוך של חוק המע"מ. בנסיבות אלה, יש לשים דגש על חומרת הנסיבות. לכך מצטרפת העובדה כי הנאשמים קיבלו דחיות רבות מאוד לשם הסרת מחדליהם, ועד ליום זה הם טרם עשו כן. סבורני כי לעובדה כי הנאשמים עדיין לא הסירו את מחדליהם יש משקל רב. לנוכח האמור, אין מנוס במקרה דנן מלגזור על הנאשם 2 מאסר בפועל, שלא בעבודות שירות (על אף חוות דעת לפיה הוא כשיר לכך) ומאסר מותנה מרתייע.

18. לנוכח האמור, אין מנוס אלא לגזור על הנאשמים אף קנס כספי מרתייע. בקביעת גובה הקנס, קבעה הפסיקה, כאמור לעיל, כי אין ליתן משקל מכריע למצבו הכלכלי של נאשם אשר הורשע בעבירות מס. יחד עם זאת, בהתאם לסעיף 40 ח' לחוק העונשין, אין להתעלם מכך, כחלק מן הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה.

19. יובהר, כי בעבירות מס אשר פגיעתן במשק ובכלכלה רבה, יש ליתן דגש לשיקולי הרתעה והעברת מסר חד וברור. אין חולק באשר לחומרת מעשיהם של הנאשמים ולעובדה כי לא הסירו את מחדליהם. לא מצאתי כי נסיבותיו האישיות של הנאשם 2, כפי שפורטו במהלך הטיעונים לעונש, הינן חריגות ושונות מנסיבותיהם האישיות של נאשמים בעבירות דומות, כך שיש לסטות ממדיניות הענישה הנהוגה. על אף האמור, ולנוכח החלטתי לפיה אין מנוס מהטלת רכיב עונשי של מאסר לריצוי בפועל על נאשם 2, החלטתי להקל ברכיב הקנס ולהסתפק בקנס כספי בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

20. אשר על כן, אני גוזר על **הנאשם 2** את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.6.16 עד השעה 11:00 בכלא צלמון או בהתאם להוראות שיקבל מקצין שב"ס במסגרת מיון מוקדם של אסירים.

הנאשם יחתום על התחייבות להתייצב להמשך מאסרו ו/או לכל דיון שיקבע בעניינו בבית המשפט, ההתחייבות תהא על סך ₪10,000.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם אשר יהיה בתוקף למשך 180 יום או עד למועד התייצבות הנאשם לריצוי המאסר, לפי המוקדם ביניהם. הנאשם יפקיד את דרכונו בתוך 24 שעות, אם יש בידו דרכון, במזכירות בית משפט. הסנגור יגיש מסמך לתיק בית משפט המעיד על הפקדת הדרכון.

תשומת לב הנאשם, לאפשרות כי יפנה לשב"ס בבקשה לערוך לו מיון מוקדם בטרם מאסרו. טלפון - 08-9787336. פקס - 08-9194028.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שנאשם 2 לא יעבור ויורשע בעבירה בה הורשע, בתקופת התנאי או לאחריה.

אני גוזר על הנאשמים, יחד ולחוד:

ג.
קנס כספי בסך 20,000 ₪. במידה והקנס לא ישולם, ירצה
הנאשם 2 - 4 חודשי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 20 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון ביום 30.1.2017, והיתרה ב - 30
לכל חודש שלאחריו, ועד התשלום המלא בפועל. אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון
מידי. במידה ובתיק קיים פיקדון, הוא יקוזז כנגד הקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ו, 19/04/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט